

ת"פ 6957/10 - מדינת ישראל נגד יאן אפי אוזלי, נתנהל מלשה

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

22 ממרץ 2023

ת"פ 6957-20-1 מדינת ישראל נ' אוזלי ואח'

לפני כבוד השופט בני שגיא, סגן נשיא
המואישמה:
מדינת ישראל
על-ידי ב"כ עוזי סולו לביא

נגד
הנאשמים:
יאן אפי אוזלי
על-ידי ב"כ עוזי אמירא אניס
נתנהל מלשה (נדון)

גמר דין - נאשם 1

כללי

1. נאשם 1 (להלן - **נאשם 1 או הנאשם**) הורשע על יסוד הודהתו במסגרת הסדר טיעון בעבירה של שוד בנסיבות חמירות לפי סעיף 402(ב) לחוק העונשין, התשל"ז-1977. הסדר הטיעון לא כלל הסכמה לעניין העונש.

2. על פי עובדות כתוב האישום המתווך, ביום 23.9.20, סמוך לשעה 01:29 הגיעו הנאשמים לקיוסק בעיר הרצליה, כשהם לבושים קופצאים שחורים, כובעי הקופצאים מכתים את ראשיהם, עוטים מסכות על פניהם ומצידיהם בחפש הנזהה כאקדח (להלן - **האקדח**). הנאשמים הגיעו אל המתלון, שעבד כሞכר בקיוסק, ונאשם 1 שאחץ באקדח כיוון אותו לעבר המתלון ואמר לו: "תביא את הכסף, תוציא את הכסף". בהמשך, נאשם 2 הורה למתלון למהר, ניגש אל מאחורי הקופה ונצמד אל המתלון בכונה להפיחו ואמר לו "פתח קופפה", "פתח קופפה". המתלון התמהמה בפתיחת הקופה ובמסירת הכסף, שאז נאשם 2 לקח את האקדח מנאשם 1, ביצע פעולה הנחיזית כדייכת אקדח וכיוון את האקדח לעבר המתלון, תוך שהנאשמים ממשיכים לדרוש מהמתלון בצעקות ובאיומים כי ימסור להם את הכסף. המתלון פתח את קופת הקיוסק בעוד נאשם 1 החל להוציא ממנה את שטרות הכסף ונאשם 2 מכין את האקדח לעברו. הנאשמים עזבו את הקיוסק כשבאותה תקופה סכום של 2,750 ₪ הגיעו גנבו מ קופת הקיוסק.

בigen המעשים המתוארים הורשע הנאשם כאמור בעבירה של שוד בנסיבות חמירות.

3. ביום 9.5.22 גזרתי על שותפו של הנאשם לכתב האישום עונש מאסר בן 9 חודשים לירצוי בדרך של עובדות שירות. עונש זה היווה, הילכה למעשה, אימוץ עמדתם המשותפת של הצדדים, זאת נוכח הлик שיקומי ראוי ומרשים שעבר השותף, והמלצת שירות המבחן שניתנה בעניינו.

4. גם עניינו של נאשם 1 נראה כזה ההולך לכיוון טיפול-שייקומי, אלא שלאחר מספר תסקרים חיובים, חלה תפנית שלילית, עד כי שירות המבחן במסגרת תסקרים האחרונים נמנע מהמליצה טיפולית, מהלך חריג בפני עצמו שעעה שעסוקין בנאשם צער (בן 20 במועד ביצוע העבירות).

עמוד 1

עמוד על נתוני של הנאשם והתנהלותו מול שירות המבחן.

גישונות השיקום שנערכו בעניינו של הנאשם

5. שירות המבחן ערך שישה תסקרים בעניינו של הנאשם מהם עלו הנתונים הבאים:

ה הנאשם, צייר ליד שנת 2000, מאורס ומתגורר יחד עם בת זוגו בבית אמו, סיים 10 שנים לימוד, תיאר כי סבל מקשֵי למידה, תפקוד לימודי לקוי והיעדריות רבות מהלימודים, בין היתר על רקע אבחנה של הפרעת קשב ורכיב, בגיןה אף נטל טיפול רפואי למספר חודשים. הנאשם לא גvais לצבא בשל פטור רפואי וקשיים נפשיים מהם סובל. עוד הושט宦 חירום לבני נוער במצבו סיכון. הנאשם לא גvais לצבא בשל פטור רפואי וקשיים נפשיים מהם סובל. עוד מסר כי בשנתיים האחרונות חלה החמרה במצבו הנפשי בעקבות היומו קורבן להתקנות אלימה מצד אחרים בעברו וכי פנה לטיפול פסיכיאטרי פרטיו שהופסק לאחר מספר פעמים בודדות.

במסגרת צו פיקוח מעצרים הנאשם השתלב בפגישות טיפול פרטניות שבועיות ובמקביל פנה באופן עצמאי לפסיכיאטרית בקהילה לצורך אבחון וטיפול. הנאשם הביע צער על התנהלותו השגיה ומסר כי החל לערוון שניי בחיו, התנתק מחברה שלולה ומתמקד בלימודיים במלכלה "האקר יי" ובעמפלחתו. עד תואר כי בגיל 16 השתלב פעמיים בכפר שיקום לנפגעי סמים "מלכישע", שבו שבעם השנייה סיים הליך טיפולו ממשמעות. לדבריו הנאשם הוא אינו משתמש בסמים מזה כמנה וחצי אולם לא מסרו בדיוקות שתן לשירות המבחן.

שירות המבחן התרשם מקשויו בהצבת גבולות פנימיים, נתיה לפועל באימפלטיבות, וקשי שומרה על רצף טיפול. בנוסף, ציין כי הנאשם משילר חלק מהאחריות על שותפו לאירוע.

לצד האמור, שירות המבחן העיר כי החל ממעצרו ערך הנאשם שניי בחיו הבדיקה תעסוקתית והן ביחס ליכולתו להתבונן על דפוסיו והתנהלותו ועל כן הומלץ על שילובו בקבוצה טיפולית.

בהתאם להמלצתה, הנאשם שולב בקבוצה טיפולית אולם התקשה להגיע למפגשים באופן רציף והשתתפותה הופסקה. על אף האמור ביקש שירות המבחן ליתן לנאים הזדמנות נוספת את ההליך השיקומי.

במסגרת התסaurus הרביעי בעניינו תיאר שירות המבחן את השתלבותו של הנאשם בשיחות פרטניות ובהמשך השתלבות נוספת בקבוצה טיפולית וציוין כי הנאשם משתייך פعلي ומשמעותי. במקביל, השתלב הנאשם בעבודה ושמיר על שגרת ספורט קפדיות. שירות המבחן המליץ לסיים בשלב זה את ההליך המשפטי תוך המלצה על עינויה בדמות מאסר על דרך של עבודות שירות והמלצת כי ילקחו בחשבון בגזירת העונש מאמציו של הנאשם לשמר על שגרת העבודה.

על רקע התסaurus הרביעי החיובי האופטימי, ובמסגרת ישיבת يوم 22.6.22, ציין התבע את הדברים הבאים: "אני מWOOD שמחתי לקרוא את התסaurus האחרון, המצביע על התקדמות משמעותית בהליך השיקומי, הלא פשוט, שעבור הנאשם. כפי שאמרתי בדיון האחרון, ובהתחשב בתסaurus, אנו נסכים כי העינוי בעניינו של הנאשם יהיה זהה לעינוי שהוטלה על הנאשם 2. בנסיבות אלה, אבקש מבית המשפט להפנות את הנאשם 1 אל הממונה על עבודות שירות, שיבחן התאמתו לביצוע מאסר בעבודות שירות. ככל שיימצא כשיר, נתען 9 חודשים מאסר שירותה בדרך של עבודות שירות ועינויו נלווה".

בהתאם כאמור, ובמסגרת אותה ישיבה, הוריתי על בדיקת התאמתו של הנאשם לביצוע עבודות שירות, והדיון נדחה

לצורך קבלת חוות דעתו של הממונה על עבודות שירות.

מנקודת זמן זו, נראה היה כי הנאשם ביצע תפנית לאחרו.

תחילה, לא התייצב הנאשם בפני הממונה על עבודות שירות, גם שניתנו לו מספר הזדמנויות לעשות כן (אולם בהמשך ניאות לעשות כן).

ביום 20.9.22 הוגש תסקير עדכון ביוזמת שירות המבחן, ממנו עלה כי הנאשם שב והחסיר מפגשים בקבוצה הטיפולית, עד אשר הופסקה השתתפותו בקבוצה. שירות המבחן התרשם כי שיטוף הפעולה של הנאשם אינו מספק וכי הוא מבטא מוטיבציה חיצונית בלבד לטיפול שמקורה בחשש מאימת הדין, ועל כן חזר בו מהמלצתו הקודמת וביקש לשחררו ממעורבותו בעניינו של הנאשם.

האמור בתסקיר שירות המבחן לובן במסגרת ישיבת יום 24.10.22, שאז ניתנה על ידי החלטה הבאה: "הסיטואציה העולה מהתסקיר האחרון, במידה רבה, מתפסלת. הנאשם עבר הליך שיקום ממושך ואפקטיבי, והוא/her בדין האחרון כי נכון הליך השיקום יעדכו הצדדים, בהסתכמה, לעונש של מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות, אלא שמאוחר יותר התקבל תסקיר עדכני, ממנו עולה תמונה לפיה הנאשם הפסיק להגיע למפגשים הטיפוליים, והליך השיקום למעשה הופסק. בהברתי היום לנאים את חומרת התנהלותו, אולם בסופו של יום, לאור גילו הצעיר, סברתי כי יש מקום לאפשר לו הזדמנויות נוספות ואחרונה להשלים את ההליכים הטיפוליים בשירות המבחן ולשתח פועלה עימם באופן מלא. אני ער לעמדת שירות המבחן מהתסקיר האחרון, אולם אודה לשירות המבחן, ככל שיעשה מאמץ נוסף להחזיר את הנאשם למסלול השיקומי, ואלא למסלול השיקומי, ויעדכן את בית המשפט בדבר תוכאות המהלך במסגרת תסקיר משלים אשר יוגש עד يوم 24.1.23".

הנה כי כן, הנאשם קיבל הזדמנויות נוספות לחזור את הקשר עם שירות המבחן ולהחזיר למסלול השיקומי, אלא שהtaskeir האחרון שהוגש (25.1.23), תיאר תמונה זהה לתסקיר שקדם לו. צוין כי הנאשם הגיע רק לשתיים מתוך שלוש פגישות שנקבעו עמו, לא הגיע לשתי בדיקות שתן שתואמו עמו, וגם כאשר הגיע לבדיקה השלישי נמנעה מימוש הבדיקה בתואנה כי הוא מתקשה להטיל מימיו בשל נוכחות בודק השתן במעמד הבדיקה. שירות המבחן התרשם כי על אף הצהרותיו, לא חל שינוי בהתנהלותו, הוא מתקשה להורותם לקשר טיפול ומבטא חוסר פניות רגשית ו konkretiyת לטיפול. למרות התרשומות שירות המבחן כי לנאים נזקקות טיפול, הדגיש שירות המבחן כי לא ניתן לבוא בהמלצתה טיפולית.

טייעוני הצדדים לעונש

6. ב"כ הנסיבות, עו"ד סולי לביא, בטיעון מבנה ומקיף, עמד בטיעונו על נסיבות ביצוע העבירה ועל הערכיהם המוגנים הנפגים - שמירה על ביטחון ושלום הציבור, קניינו של הזולת והצורך לאפשר סביבה מוגנת לכל זאתה. ב"כ הנסיבות צוין כי: "הgam שלא נלוותה לעבירה אלימות פיזית, האימה והפחד שהיו מנת חלקו של המתלוון כתוצאה מהמעשים של הנאשם והאחר, עולמים באופן ברור וחדר ערכי מעובדות כתוב האישום בהן הוודה הנאשם" (פרק עמ' 16, ש' 31).

התובע עתר לקביעת מתחם הנע בין 16 חודשים ל-60 חודשים מאסר, ומתיעונו עלה כי באופן רגיל, הנסיבות עותרת למתחמים מחמורים מזה שהוצע, אולם עתירתה הנוכחית נמוכה, בעיקר כיוון שכך הוצאה בעניינו של הנאשם

2, שם מילא הוסכם על עונש שיקומי כך שהמתחם היה פחות רלוונטי.

התובע סבר כי חרב הودאת הנאשם וילו הצעיר, לא ניתן למקמו בתחום המתחם, זאת נוכח התנהלותו בפני שירות המבחן, ובערו הפלילי הכלול הרשעה מבית המשפט לנור עבירות של גנבה, התפרצות לדירת מגורים והזקן לרकוש (שבוצעו בשנת 2016).

לאור האמור עתר התובע לעונש שלא יפחט מ-24 חודשים מאסר, וכן לצד מאסר על תנאי, להטלת קנס סמלי ופיצוי לטבות המתلون.

7. ב"כ הנאשם, עו"ד אמרה אניס, בטיעון סדור ונוגע לבב, עד מה על נסיבות ביצוע העבירה תוך שהדגישה את חלקו הלא מבוטל של הנאשם 2 במעשים. עוד עד מה הסניגורית על השיקולים השונים שיש לזכור לזכותו של הנאשם וכן טענה: "באותו הלילה הנאשם הודה בתחנת המשטרה, הוביל את משטרת ישראל לנשק והודה בשלב החקירה. גם כאשר הוגש כתוב האישום בחודש אוקטובר, ולאחר מכן תיקונים מינוריים, הודה בכתב האישום המתוקן, חסר בזמן ציבורי, והביע חרטה כנה ואמיתות על מעשייו. נעשה ניסיון לבצע הילך של צדק מאהה, והוא ניסיון להנצל מול המתلون. הנאשם שהוא במעבר שלושה חודשים אחורי סוג ובריח, והנפטר חווה קשיים נפשיים גדולים, ובשילוב עם העו"ס מבית הכלא, הועלה מצוקתו, ודיווחתי לקצינת האסירים שתשגיח עליו, והוא הושם עציר השגחה" (פרק' עמ' 18, ש' 6).

טען כי בנסיבותיו של האירוע, ולאור מדיניות הענישה הנוגעת, יש לקבוע מתחם הנע בין 6 חודשים לרצוי בדרך של עבודות שירות, למספר חודשים מאסר לרצוי אחורי סוג ובריח.

הסניגורית תיחסה בטיעונה רקע לביצוע העבירה - חובות לשוק האפור וביעות כלכליות אליו נקלע הנאשם כתוצאה הקורונה, העומד גם כרקע לקשיי הניכר בשיטת פועלה עם שירות המבחן. בנסיבות אלה נטען כי אף אם המתחם המוצע על ידי ההגנה לא יתקבל, ניתן לסתות מטעמי שיקום גם בעניינו של הנאשם, כפי שהדבר נעשה בעניינו של הנאשם 2, ולאפשר לו לרצות את עונשו בעבודות שירות, נוכח כבורת הדרך השיקומית שעבר, גם אם לא השלימה עד תומה.

8. הנאשם בדברו האחרון מסר את הדברים הבאים: "לגביו ולגביו התהלך שלי, אני אישית רואה את הדרך הארוכה שעשית, ואני לא זוקף את זה לזכותי כי הייתי צריך לעשות את הדבר בעבר ולהבין אותם. היום אני נלחם על חי, مدى יום לקום ולשמור על המוגרת. יש בעיה כלכלית מאוד קשה בבית. אימי מבוגרת ועובדת בשתי עבודות. הימים שנעדרתי משרות המבחן לא היו כדי להיעדר. מה שהיא לי אישורים רפואיים הצגתי ומה שלא, לא הצגתי. אשר לבדוקות השתן - אמרתי שאעשה את הבדיקה אך לא הצלחת למסור. אני רואה את האחריות שלי ומסוגל להתחייב להלן. יש קושי ענק בבית. אני אישית כבר אין לי חובות אך אני עוזר לאמא שלי לשלם את החובות שלה" (פרק' עמ' 19, ש' 20).

דין והכרעה

קביעת מתחם העונש הולם

9. בתי המשפט עמדו פעמים רבות על החומרה הטמונה בעבירות השוד ועל פגיעה בערכיהם חברתיים מוגנים שנועדו לשמר על שלום הציבור, על תחושת הביטחון האישי של תושבי המדינה, על שלמות גופם, ועל קניינם

נקבע כי בגזרת עונשם של עבריינים שהורשעו בעבירה זו, נדרש בית המשפט לשדר מסר ברור כי היא גוררת עמה עונש ממשועתי.

ראו בהקשר זה ע"פ 4177/06 מדינת ישראל נ' הוידי, פס' 5 (21.6.2006): "העבירה בה הורשע המשיב חמורה היא גם בנסיבות בהן לא נעשה שימוש בנשק. היא מבטאת אי קבלת תפישות היסוד של החברה באשר לכבוד שיש לנוהג בגופו של אדם ובזכותו על רכשו. היא מבטאת תפישה שלפיה כוח הזרע הוא שמכטיב את ההתנהלות וגורמת לכך שהציבור מתנהל בתחשוה של חוסר ביטחון אישי, בידעה כי פורענות עשויה להתרגש עליו גם בהלכו לתומו ברחוב, מידו של מי אשר מבקש לעשות רוח קל. אולם אזרחים תמיימים זכאים ללכת ברחוב מוגנים מפני תוקף ואורב שאינו רואה לנגד עיניו אלא את עינינו שלו. בגזרת הדין בעבירה מסוג זה ראוי כי בית המשפט ייתן את הדעת, לצד נסיבותו האישיות של הנידון והאפשרות לשקמו, גם לצורך שלוח מסר ברור לפיו מי שנכון לבצע מעשים מעין אלה צפוי לעונש ממשועתי שיבטה גם את פגיעתו הרעה בחברה, לצד שיקולי הענישה האחרים".

10. בכלל, עצמת הפגיעה בערכיהם המוגנים נגזרת מנתנוו של האירוע, ודומני כי במקרה דנן, מדובר בעוצמה לא מבוטלת. בקביעה זו, הבאתិ בחשבו את הריכבים הבאים:

התכוון שקדם לביצוע העבירה - הנאים הגיעו לקויסק כשהם לבושים קופז'ונים שחורים שכובעיםם מכסים את ראשם, עוטים מסכות על הפנים ומוציאים בחף הנזהה אקדח שחרור. הטעידות הנאים והעיטוי בו בחרו לבצע את העבירה מלבדים על התכוון שקדם לביצועה ויש לתת לכך משקל.

מקום ביצוע העבירה - בית המשפט העליון עמד על החומרה הטמונה בשוד חניות נוחות בשורה של פסקי דין. ראה לדוגמה ע"פ 4812/12 סעדיב נ' מדינת ישראל, פסקה 4 (11.4.2013) שם נקבעו הדברים הבאים: "עובדיה הקיויסקים נמנים עם שורה ארוכה של עובדים, דוגמת עובדי תחנות דלק ומאטחים, המעניינים שירות בשעות הלילה לאלה הזוקקים לו. המדבר באנשים אשר עובדים לפרנסתם בעבודות שמטבען אין פשוטות. בעבודתם חשופים הם למפרי חוק אשר מנצלים את אצלת הלילה ורדת החשכה לביצוע זמם. לרוב, עובדים אלה נמצאים במקום בגוף, ועובדיה האורח המצוים בסביבתם הם מעטים. לא אחת מותקפים 'עובדיה הלילה' על ידי יחידים או קבוצות אשר שמם למטרה להשיג 'כספי קל' בידעם שהעובד נמצא לבדו ולא יתנגד למטען הכספי כאשר חייו ושלמות גופו מונחים על הCPF. מעבר לנזק הפיזי שגורמים התוקפים לעובדים, הפגיעה הנפשית לנוכח הטרומה שעברו ותחושת חוסר האונים בה הם מצוים הין גבוהות במיוחד. [...] על בית המשפט לתרום את חלקו ללחימה בתופעה זו. רשות ההגנה שיכול לספק בית המשפט מတבאתה בהחומרת הענישה שיטיל על מפרי החוק בעניין זה ושתגשים את תכליות ההרתעה והגמול".

חלוקת הנאים - הנאשם הוא מי שאחז בחף הנזהה לאקדח שעה שהנאים הגיעו אל המתלוון, ובהמשך היה זה שהוציא את הכספי מהקופה. במובן זה, לא ניתן להצביע על הנאשם כמי שחלקו שלו לביצוע העבירה ביחס לנאים האחר, כתענטת הסניגורית, אף שהייתה זו נאים 2 שביצע את הפעולה הנחיזית לדריict את אקדח במטרה "לעוזד" את המתלוון למסור לידיים את הכספי.

הנזק - הנזק אותו יש לבחון הוא מושלש - נזק רכושי, נזק פיזי ונזק נפשי. בעניינו, האם שהמתلون לא נזק פיזית, ברור כי עצמת החוויה קשה וצתת בהינתן האימה האוחצת כל אדם בסיטואציה מעין זו, קל וחומר כאשר מכון לעברו חוץ הנחזה לכלי נשך, כשאין ביכולתו לדעת כי אין מדובר בכלי נשך אמיתי [ראו לענין זה ע"פ 9079/16 **מיארה נ' מדינת ישראל** (9.3.2017)]. במשמעותו הרכושי, יש משקל גם לסכום הכספי שנשداد (כ- 2,750 ל"נ).

צירוף הנתונים שפורטו לעיל, מלמד על פגיעה בעוצמה לא מבוטלת בערכיהם המוגנים.

11. אשר למדייניות הענישה הנוהגת, ראוי להפנות לפסקי הדין הבאים:

ע"פ 475/20 **סורני נ' מדינת ישראל** (13.7.2022) - המערער הורשע על יסוד הוודאות במסגרת כתוב אישום שככל שני אישומים, בעבירות של שוד לפי סעיף 402(א), של איומים לפי סעיף 192 ושל ניסיון גנבה, בכך שהגיעו לחנותות נוחות בתחום דלק כשהוא עוטה "קפוץון" ומצוד באקדה "צעצוע", ושדד כ-7200 ל"נ. לאחר מספר ימים שב לאוותה חנות וניסה לשודו אותה שוב באופן דומה, אך נמלט מן המקום. בית המשפט המחויז קבע עבור שני האישומים יחד **מתחם ענישה שנע בין 16 ל-46 חודשים מאסר**, והטיל על המערער 19 חודשים מאסר בפועל לצד ענישה נלוית. בית המשפט העליון דחה ערעור על חומרת העונש, בציינו: "**בית משפט זה עומד לא אחת על ענישה נלוית**. בית המשפט העדיף את תחומי הביטחון הציבורי, ופגעתה בKENINIM, ולעתים אף בגופם, חומרת עבירה השוד אשר מערערת את תחומי הביטחון הציבורי, ופגעתה בKENINIM, ולעתים אף בגופם, של אנשים תמים אשר נקרו מבלי משים בדרכו של השודד... בשל חומרה זו, מדיניות הענישה הנוהגת היא לגזר עונשי מאסר בפועל בגין אחורי סוג ובריח בעבירה זו, אף במקרים בהם לא נגרמה פגעה פיזית **משמעותית בקרבן העבירה**".

ע"פ 1223/21 **צ'חרידזה נ' מדינת ישראל** (14.7.2021) - המערער הורשע לאחר שמייעת ראיות ביצוע עבירה של שוד בנסיבות מחייבות בכך שנכנס בשעת לילה לחנות, כփנו מכוונות באופן חלקי ובכך סcin באורך כ-20 ס"מ, התקrab אל הקופait שאותה עת ספרה את הכספי בקופה, נצמד אליה, אחז בכספי ומשכו מידיה. המערער החל לצאת מהחנות אולם המתлонנת תפסה בחולצתו על מנת למנוע את בריחתו. בתגובה דחף אותה המערער, וכתוכאה מכיר המתлонנת נפלה על רצפת החנות ונחבלה ברגלה. המערער נמלט מהמקום שבו שרד כ-23,000 ל"נ. בית המשפט המחויז קבע **מתחם ענישה שנע בין 30 ל-60 חודשים מאסר**, והשיט על המערער 45 חודשים מאסר בפועל, לצד עונשים נלוים ופיזיים למתרוננות בסך 7,500 ל"נ. ערעור לבית המשפט העליון על חומרת העונש נדחה לאחר שהמערער חזר בו מהערעור.

ע"פ 1167/21 **חוליראת נ' מדינת ישראל** (31.5.2021) - המערער הורשע כמבצע בצוותא של שוד בנסיבות מחמירות, בכך שהגיע, יחד עם אחר, לתחנת דלק לאחר שסיכמו ביניהם לשוד כסף מהחנות בתחום, ולשם כך הצדידו בمبرג ובסקין יפנית, והסירו את לוחית הרישוי מרכבם. לאחר שאימנו על עובד חנות הנוחות ואף הפיל האחר בחזקה מתוך נעלים שהוצב בכניסה לחנות, שדדו השנהים 1,140 ל"נ מ קופת החנות וنمלו ממהחנות. בית המשפט המחויז קבע **מתחם ענישה הנע בין 18 ל-40 חודשים מאסר**, והשיט על המערער 18 חודשים מאסר בפועל, לצד ענישה נלוית. ערעור על חומרת העונש לבית המשפט העליון נדחה, בין היתר מתוך עקרון השוויון ואחדות הענישה בין המערער לשותפו לשוד.

ע"פ 3698/20 **מחאמיד נגד מדינת ישראל** (3.11.2020) - המערער הורשע על יסוד הוודאות במסגרת הסדר טיעון בעבירות שוד (לפי סעיף 402 (א)) ובעבירה של נהיגה ללא רישיון תקף, בכך שנכנס לסניף בנק הדואר כקסדה לראשו וכשהוא אוחז בחוץ הנחזה להיות אקדח ושקית. המערער דרש מהפקידות בסניף הבנק למסור

ליידי את הכספי באינוי ה"אקדמי" והן הגיעו לשיקית סכום של 11,183 ₪ לשיקית. בית המשפט המחויזי קבע **מתחם הנע בין 20 חודשים ל-4 שנים מאסר** וגורר עליו 30 חודשי מאסר לצד ענישה נלוות. בית המשפט העליון דחה את העrüור תוך שצין כי השימוש בחפש דמי אקדמי הוא נסיבה לחומרה.

ע"פ 9079/16 **מיארה נ' מדינת ישראל** (09.03.2017) - המערער הורשע על יסוד הודהתו בעבירה של שוד (402 (א)) בכך שהגיע לתחנת דלק בשעתليلו כשהוא מצויד בתיק שחור ובו אקדח צעוז, המערער פנה למוכר שהיה ברגע הניתח את התקיק על הדלק והראה למטלון את ה"אקדח". בהמשך דרש מהמתalon את הכספי בקופה וכשגילה כי מדובר במטבעות דרש את השטרות שהיו מצוים בכיסיו של המתalon (1,400 ₪). בהמשך הורה למטלון להביא לו את הטלפון הנידח שלו וכן לכבות את מצלמות האבטחה. בית המשפט המחויזי קבע **בעניינו מתחם הנע בין 18 חודשים ל-36 חודשים ל-20 חודשים מאסר**. ערעורו לבית המשפט העליון נדחה.

ע"פ 1114/15 **גנאים נ' מדינת ישראל** (16.11.2015) - המערער הורשע לאחר שמייעת ראיות ביצוע עבירה של קשרת קשור לביצוע פשע ועבירת שוד בנסיבות חמירות בכך שהמעערער ואחר הציגו בנסיבות ובנסיבות הנזהה אקדמי והגיעו למכולה שהם רעולי פנים, ערכו חיפוש על גופו של המוכר והורו לו תוך אינוי "אקדמי" לפתח את הקופה ולהעביר להם את תוכנה (כ-5,000 ₪), כמו כן גנבו גם מכשיר DVD ותיק מסמכים של המתalon. בית המשפט המחויזי קבע מתחם הנע בין 18 חודשים ל-5 חודשים מאסר וגורר על המערער 42 חודשים מאסר לצד ענישה נלוות. ערעורו לבית המשפט העליון נדחה.

ע"פ 5368/14 **אברהם נ' מדינת ישראל** (08.09.2014) - המערער הורשע על יסוד הודהתו במסגרת הסדר טיעון בעבירות שוד בנסיבות חמירות וקשרת קשור לביצוע פשע, בכך שקשר אחד לשוד תחנת דלק בשעתليلו מאוחרת. השניים הגיעו רכביהם על קטנוע ובחינוך בהימצאות מתדלק אחד לבדוק בחדר העובדים. המערער נכנס לחדר העובדים כיוון חוץ הנזהה לאקדמי לכיוונו של המתalon ופקד עליו לשבת על הרצפה, דרש ממנו לקבל את כל הכספי שבחזקתו והמתalon העביר לידי תיק צד המכיל 600 ₪. המערער חבט בראשו של המתalon באמצעות התקיק ודרש גם את הטלפון הנידח שלו, משחיבין כי לא מדובר במכשיר בעל ערך כלכלי רב בשליכו, והמעערער והאחר עזבו את המקום. בית המשפט המחויזי קבע **בעניינו מתחם הנע בין 3 ל-5 שנים מאסר** וגורר עליו 42 חודשים מאסר לצד ענישה נלוות. ערעור הנאשם שהוגש לבית המשפט העליון נדחה.

12. על יסוד כלל הנטונים שפורטו, נראה כי הרף התחתון של המתחם לו עטרה התביעה (16 חודשים מאסר), והוא מתון ביותר ויש מקום לאמציו. לצד האמור אצין כי אין בידי לקבל את עדמת התביעה ביחס לרף העליון של המתחם, בעיקר בהינתן הפער המשמעותי ביחס לרף התחתון.

בנסיבות אלה ראייתי לקבוע מתחם העומד ברף התחתון על 16 חודשים מאסר וברף העליון על 46 חודשים מאסר.

קיימות העונש המתאים לנאשם

13. כתע, יש להידרש לעונש המתאים ולבחון, בין היתר, את טענת הסניגורית לפיה יש מקום לסתות לקולא מתחם העונש ההולם.

בכל הנוגע להליכי השיקום של הנאשם אומר כי אין בידי לקבל את עדמת ההגנה. אמנם, לנאשם נתוני פתיחה מורכבים, ונראה היה כי הוא נמצא על מסלול שיקומי, אולם בהמשך בעט הנאשם בDAL, נמנע מהגעה סדרה

למפגשים הטיפוליים, אף נמנע מביצוע בדיקות השtan, למדך על קיומה של בעיה בהקשר זה. נראה כי כלל הגורמים הרלוונטיים, לרבות התביעה ובית המשפט, נרתמו לניסיונות השיקום, אולם הנאשם בחר, מטעמי שלו, שלא לאחוז ולהיעזר ביד שהושטה אליו.

בנסיבות אלה דומני כי לא ניתן לקבל את עדמת ההגנה לסתיה מטעמי שיקום, ובליית ברירה - יש לגזר את דין של הנאשם בגיןו של המתחם.

לצורך זה, רأיתי להתחשב בגילו הצעיר של הנאשם, בנתונו המורכבים כפי שפורטו בתסקרים ובתייעונה של עו"ד אניס, בהודאותו במיחס לו, ובעובדת כי לאורך המעקב הטיפולי לא ביצע עבירות נוספות. קיומה של הרשעה קודמת בעבירות רלוונטיות, גם שמדובר בהרשעה שהיא פועל יוצא של עבירות שבוצעו בשנת 2016, מקשה על אימוץ הרף התיכון של המתחם, ואם בכלל זאת רأיתי לאמצzo, עשויי כן תור מתן משקל מסוים לאופן בו התנהל הנאשם בתחילת ההליך הטיפולי ולמאਮציו באותה תקופה.

סיכום

14. על יסוד כלל השיקולים שפורטו רأיתי לגזר על הנאשם את העונשים הבאים:

(א) 16 חודשים מאסר בפועל, בניכו ימי מעצרו (23.9.20-3.12.20). הנאשם יתיצב ביום 23.11.23 בשעה 08:30 במתќן ניצן או במתќן אחר עליו יורה שב"ס בהליך המפני המוקדם, ככל שייערך צזה.

(ב) 6 חודשים מאסר אולם הנאשם לא ישא עונש זה אלא אם יעבור תוך שלוש שנים מיום שחררו עבירת אלימות נגד הגוף מסווג פשע או עבירה רכוש מסווג פשע.

(ג) 3 חודשים מאסר אולם הנאשם לא ישא עונש זה אלא אם יעבור תוך שלוש שנים מיום שחררו עבירת אלימות נגד הגוף מסווג עון או עבירה רכוש מסווג עון.

(ד) פיצוי למ洋洋 בסך 2,000 ל"נ אשר ישולם ב-4 תשלוםmons חודשיים שווים, החל מיום 23.1.23 ועד לסיום התשלומים. לא ישולם אחד התשלומים במועדו, תעמוד היתה לפירעון מלא.

ניתן צו למוסגים לשיקול דעת קצין משטרת/או התביעה.

זכות ערעור כחוק.

ניתן היום, כ"ט אדר תשפ"ג, 22 מארץ 2023, במעמד הצדדים.

**בני שגיא, שופט
סגן נשיא**

